

РЕШЕНИЕ

№ 478

гр. Благоевград, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Екатерина П. Николова

при участието на секретаря Македонка Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Екатерина П. Николова Административно наказателно дело № 20231210200422 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. П. М. с адрес в Б., срещу НП№244а-60/24.01.2023г., издадено от Директора на ОДМВР-Благоевград, с което ѝ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300.00лв., във връзка с административно нарушение по чл.8, ал.3 и ал.4 от Закон за закрила на детето /ЗЗД/.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваният административен акт. Твърди се, че не е доказано извършването на описаното в НП административно нарушение от обективна страна. Искане се отмяна на обжалваният акт.

Административно-наказващият орган, надлежно призован, не ангажира процесуален представител по делото. В придружително писмо до съда при изпращане на процесната преписка, изразява позиция за неоснователност на жалбата и прави възражение за прекомерност на претендираните разноси за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя по чл.63д от ЗАНН.

Заинтересованата страна по аргумент на чл.63д от ЗАНН-ОДМВР-Благоевград, редовно и своевременно призована, не ангажира свой процесуален и законен представител и становище по делото./За конституирането на тази заинтересована страна съдът отчете ТР№3/28.04.2023г., постановено по т.д.№5/2022г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, във връзка с приложението на чл.61, ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.153, ал.1 от АПК. Същевременно настоящият състав съобрази и въведената категорична и обилна практика на БЛАС и ВАС, съгласно която, **страна в процеса може и следва да бъде правният субект, за когото е възможно крайният съдебен акт да има пряк неблагоприятен ефект, в каквато хипотеза при такъв развой на процеса може да му се гарантира и право на жалба по АПК и Конституцията на РБългария.** В тази насока са :Определение №3233 от 22.03.2016г. на ВАС по адм.д.№2329 от 2016г., Определение №12261 от 30.11.2021г. на ВАС по адм.д.№11328/2021г., Определение №11984 от 24.11.2021г. на ВАС по адм.д.№11324 от 2022г., Определение №608/25.01.2022г. на ВАС по адм.д. №1219/2021г. В светлината на тази съдебна практика съдът съобрази обстоятелството, че в дело като настоящото, такива негативно имуществени последици несъмнено могат да настъпят при евентуално отмяна на обжалваното НП и уважаване искането на жалбоподателя за присъждане на съдебни разноси, заради липса на самостоятелен бюджет на ФЛ-издател на обжалваният акт, макар и в качеството му на административно-санкционен орган, защото тези съдебни разноси евентуално следва да се заплатят именно от бюджета заинтересованата по делото страна. Ето защо, съдът счита, че участието на посочената заинтересована страна в случая е необходимо и задължително, тъй като това е единствената процесуална гаранция, че субекта, комуто при евентуална отмяна на обжалваният административен акт, ще се възложат по чл.63д, ал.1 от ЗАНН, сторени разноси от страна на жалбоподателя в производството, ще може да упражни правомощията си по чл. 63д, ал.2 и 4 от ЗАНН, в това число и правото на възражение за прекомерност на тези разноси, както и правото на касационно обжалване на присъдените разноси, ако счете, че неоснователно са определени от съда. При различно тълкуване на нормата на чл. 61, ал.1 от ЗАНН и извън контекста на последиците по чл. 63д, ал.2 и ал.4 вр. с ал.1 от ЗАНН за това, кои следва да са страните в процеса, би се стигнало до недопустимата и неоправдана от

никое законово правило ситуация, а именно : или едно физическо лице / длъжностно лице, което е издател на обжалваният акт/, да поеме с личният си патримониум негативни последици от воден съдебен процес в негово длъжностно качество /възложени съдебни разноси при отмяна на обжалвания акт/ или такива неблагоприятни последици /разноси/ да се възложат на въобще неучаствала в производството страна /учреждение или организацията, към която е назначено съответното длъжностно лице- издател на обжалваният акт/ и респ. на субект, на който не е предоставено никакво право на становище и обжалване при преценка дори на този пряк финансов негатив за него. /

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, анализира събраният по делото доказателствен материал и приложимото право, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с право да обжалва НП и то е сторило това в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН ./НП е връчено на жалбоподателя на **20.02.2023г.**, а жалбата срещу него е подадена на **02.03.2023г.** /

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Аргументи:

С ангажираните по делото гласни и писмени доказателства се установи по категоричен и безспорен начин, че на **16.09.2022г.**, след 22.00 часа, органите на ОДМВР-Благоевград са извършили полицейска проверка в обект–„Гоа премиум клуб“, находящ се в Благоевград, на бул.“Св.Св.Кирил и Методий“№1, във връзка с посещение на заведението от лица, ненавършили 18 години, които са без придружител. В проверката участвали и свидетелите Р. Х., М. А. и С. С., които били полицейски служители /инспектори/ при 01 РУ на МВР-Благоевград. Проверяващите лица посетили заведението, след което идентифицирали и снели самоличността на присъстващите лица . Сред тях установили и лицето Н. П. Б. с ЕГН ***** /навършил 14 години, но ненавършил 18 години/. Заради последното и след като счел, че Н. Б. е без придружител на това обществено място след 22.00 часа, на **16.09.2022г.**, св.Х., в присъствието на св.А. и св.С., съставил АУАН№1899а-86/19.09.2022г. на майката на детето, а именно жалбоподателката М.. В този акт било отразено, че ѝ се вменява извършването на административно нарушение по чл. 8, ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето за това, че на

20.08.2022г., около 02.20 часа, в Благоевград, в обект „ГОВА-Премиум клуб“, находящ се на посоченият адрес, при извършена проверка е установено, че същата като родител, който полага грижи за дете, не е придружила и не е осигурила придружител след 22.00 часа на непълнолетния си син Никола Бандев в това заведение . Акта е връчен лично срещу подпис на жалбоподателката на датата на съставянето му, като същата е отразила писмено, че ще подаде възражения срещу него.

Въз основа на АУАН, на **24.01.2023г.**, Директорът на РД“АА“-гр.София, е издал обжалваното НП№244а-60, с което за посоченото в акта нарушение, на основание 45, ал.3, вр. с чл. 8, ал.3 и ал.4 от ЗАНН, е наложил на жалбоподателката административно наказание „Глоба“ в размер на 300.00лв. НП е връчено лично и срещу подпис на жалбоподателката М. на 20.02.2023г.

При разпита на свидетелите по акта Х., А. и С., тримата потвърждават, че лично са участвали на процесната проверка в клуб „Гоа“.Твърдят също, че на място били идентифицирали множество непълнолетни лица, които се намирали в обекта след 22.00 часа. Според св. Х., сред тях бил и синът на жалбоподателката, като колегите му установили, че с него не бил родител или друг придружител, заради което и на жалбоподателката М., като родител на детето Никола, бил съставен процесният АУАН. От своя страна св.С. потвърждава, че действително при започване на полицейската проверка на процесната дата и място, тя видяла жалбоподателката пред проверяваният клуб . Спомня си също, че синът на жалбоподателката бил идентифициран в заведението, но както той, така и други непълнолетни лица от неговата компания съобщили, че детето Никола не е само, а с майка му. Св. С. казала, че ще проверят това, след което твърди, че видяла М. именно пред проверяваният клуб.

Разпитани в процеса са и свидетелите Р. и Ч., които установяват, че също са присъствали на процесната проверка в „Гоа клуб“, именно в качеството им на родители и придружители на техни непълнолетни деца. Видели се с М., а след това св.Ч. видяла жалбоподателката М. и пред заведението, когато излезли с други родители –придружители да пушат цигари. Св.Ч. също установява, че след започване на проверката от страна на полицейските служители, те не допуснали родители на деца, намиращи се в заведението, да влязат вътре, като тя самата била сред тези недопуснати в заведението родители, от страна

на проверяващите полицейски служители.

В своите обяснения жалбоподателката твърди, че не е извършила вмененото ѝ с НП административно нарушение, тъй като лично тя е била придружител на непълнолетния си син Никола на процесната дата и място и дори е възприела извършването на процесната полицейска проверка в клуб „Гоа“. При започване на проверката се е намирала пред входа на клуба, където е пушела цигари с други придружители, докато синът ѝ се намирал вътре в заведението. Опитала се да информира за това полицейските служители при започване на проверката, но те затворили входната врата на клуба и така изолирали намиращите се лица пред входа му, в това число и жалбоподателката М.. След отваряне на входната врата и приключване на проверката, тя влязла в заведението ѝ уведомила полицейски служители, че е майка на детето Н., в това число и св.С., но въпреки това, полицейските служители го закарали в 01 РУ на МВР-Благоевград, издали ѝ процесният АУАН и едва след това ѝ казали да си вземе детето и тя заедно със сина си напуснала полицейското управление.

По делото е представена и приета като доказателство Заповед №843824.03.2020г. на Директора на ОДМВР-Благоевград, с която този орган е делегирал на полицейските служители в дирекцията, правомощието за съставяне на АУАН при констатирани административни нарушения по чл.209а от ЗЗ. /Тази заповед съдът намира, че е непоносима към казуса, тъй като онагледява правомощия по контрол по ЗЗ, какъвто не е предмет на процесният спор./

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че **жалбоподателката незаконосъобразно е санкционирана за административно нарушение по чл.8, ал.3 и ал.4 от Закон за закрила на детето /ЗЗД./**

Атакуваното НП е издадено от компетентен орган по ЗАНН, като същото е и надлежно връчено на законният представител на жалбоподателя. АУАН и НП са съставени и в сроковете по чл.34 на ЗАНН, като в тях са включени всички задължителни реквизити за такива документи по смисъла на чл. 42 от ЗАНН/за АУАН/ и респ. по чл.57 от ЗАНН/ за НП/, а именно: дата и място на съставянето им, съставител, дата и място на твърдяното нарушение, респ. период, фактическо описание на начина на извършване на нарушението,

правна квалификация на нарушението, както и доказателства, които го обосновават. От друга страна обаче съдът констатира, че с обжалваното НП на жалбоподателката са вменени на практика едновременно две нарушения, а именно : такова по чл. 8, ал.3 от ЗЗД и по чл.8, ал.4 от ЗЗД, за които в нормата на чл. 45, ал.3 от ЗЗД , законодателят е предвидил и отделни административни наказания. В такава хипотеза и по аргумент на чл.18 от ЗАНН, за всяко от твърдените административни нарушения, е следвало да се отмери отделно административно наказание, за да се предостави възможност за упражняване на право на защита срещу него от страна на жалбоподателката. Като не е сторено това, е накърнено в съществена степен правото на защита и **последното обуславя допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на НП и процесуална незаконосъобразност на обжалваният акт.** /В тази насока е и съдебната практика – ТР№77/29.11.1984г., постановено по н.д.№68/84г. на ОСНК , както и Решение №1040/12.05.2023г., постановено по кнахд№192/2023г. по описа на БЛАС./

Наред с горното, съдът счита, че със събраните по делото гласни и писмени доказателства **не се доказва, че жалбоподателката е извършила от обективна страна административно нарушение по чл.8, ал.3 от Закона за закрила на детето, както и по чл.8, ал.4 от този Закон .**

Съгласно нормата на чл. 8, ал. 3 от ЗЗД, родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, са длъжни да го придружават на обществени места след 20,00 ч., ако детето не е навършило 14-годишна възраст, съответно след 22,00 ч., ако детето е навършило 14-годишна възраст , но не е навършило 18-годишна възраст.

Съгласно нормата на чл. 8, ал.4 то ЗЗД, ако родителите, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, не могат да го придружат, те са длъжни да осигурят пълнолетно дееспособно лице за негов придружител на обществени места след 22,00 ч., ако детето е навършило 14-годишна възраст, но не е навършило 18-годишна възраст.

От **обективна страна**, в конкретният казус се установи с разпитаните по делото свидетели Х., А., С. , Р. и Ч., както и с обясненията на жалбоподателката, че на процесната дата /20.08.2022г., около 02.20 часа/ и място /в Благоевград в „Гоа премиум клуб“, находящ се на бул.“Св.св.Кирил и Методий“№1/, се е намирал след 22.00 часа непълнолетният, но навършил

16 години Н. П. Б., който е син на жалбоподателката М.. **Не се доказва обаче, че непълнолетният е бил там без свой родител или придружител, защото свидетелите очевидци С., Ч. и Р. са категорични, че такъв придружител на сина си на процесната дата , включително и при започване на процесната проверка е била именно неговата майка- жалбоподателката М..** Тя е възприета лично в клуба от свидетелките Ч. и Р., заедно със сина си Н., преди идване на полицаите и започване на проверката на същото място, респ. възприета е от същите свидетели и при самото започване на проверката да пуши цигари пред входа на заведението, заедно с други родители и придружители на непълнолетни посетители, както и да влиза в заведението за да се представя за придружител на детето си Никола, след отваряне на входната врата на клуба при завършване на проверката /св.С./. Съдът кредитира изцяло показанията на тези свидетели-очевидци, които кореспондират по между си и са логични и последователни, кореспондират и с обясненията на жалбоподателката и на практика не се опровергават от показанията на св.Х., който уточни, че и пред него М. е заявила, че е била по време на проверката придружител на детето си, но е стояла към този момент пред входа на клуба. При тези доказателства , съдът намира, че не се установи, а по-скоро се опроверга тезата на санкционният орган, че жалбоподателката е извършила административно нарушение от обективна страна както на нормата на чл. 8, ал.3 от ЗЗД, така и на чл.8, ал.4 от този Закон, защото като майка и родител на непълнолетният навършил 14 години Никола Бандов, която полага грижи за него, не го е оставила без придружител на процесното обществено място, което е посетил на процесната дата след 22.00, а именно тя самата е била такъв него придружител, включително и до 02.20 часа на 20.08.2022г. Като е направил обратният извод и ангажирал административно-наказателната отговорност на жалбоподателката М. за нарушение, което не е извършила от обективна страна, санкционният орган е издал и **материално незаконосъобразно НП**, а като такова също подлежи на отмяна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.3, вр. ал.2 , т.1, Благоевградският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** НП№244а-60/24.01.2023г., издадено от Директора на ОДМВР-Благоевград, с което на С. П. М. с ЕГН ***** и с адрес: Б., ул.“М. С. И.“№, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300.00лв., във връзка с административно нарушение по чл.8, ал.3 и ал.4 от Закон за закрила на детето /ЗЗД/.

Решението може да се обжалва пред Административен съд –Благоевград в 14-дневен срок, считано от датата на обявяването му за всяка от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____